

השבת

של רבי נחמן מברסלב

לזכרון נצח מורינו

ר' ישראל
דב בער
אדסר
בן ר'

איזיקה שלמה. זיע"א

חקת

הלקוטי הלכות
מתנה ג' י"ב

עניין פרה אדומה ...

זוהו בחינת פרשת פרה, שקורין אחר פורים, כי פרה כל מעשיה בחוץ, שזה בחינה מה שהצדיק מתבטל לפעמים מן התורה ויוצא מבית קדושתו, ומדבר עם העולם עסקי חול, ובוזה דייקא הוא מקרבם להשם יתברך...

כי כל הקרבנות, מעשיהו בפנים, בתוך הבית המקדש, ששם התגלות הקדושה, אבל פרה מעשיה בחוץ, זהו בחינת ביטולה של תורה הנ"ל.

כי התורה הוא בחינת בית בחינת בית דבראשית בחינת ראש בית, וכשבטל מן התורה זהו בחינת שיוצאין לחוץ, אבל הצדיק האמת אפילו בשעה שבטל מן התורה מחיה עצמו עם התורה הנעלמת וכו'...

וזוהו בחינת פרה, שכל מעשיה בחוץ, בחינת ביטולה של תורה כנ"ל, שהיא בחינת תורה הנעלמת. כי פרה אדומה נעלם מעין כל, כמו שכתוב: אמרתי אחכמה והיא רחוקה ממני, בחינת התורה הנעלמת. ועל כן הפרה מטהרת מטומאת מת, שהוא ראש לכל הטומאות, כי הוא אבי אבות הטומאה, שזהו בחינת עמלק שהוא זוהמת הנחש, שהביא מיתה לעולם, שהוא בחינת תאות ניאוף, שהוא סטרא דמותא, כמו שכתוב: ואחריתה דרכי מות, וכמו שכתוב: מוצא אני מר ממות את האשה וכו'.

אשר מי שנופל לטומאה זאת, אי אפשר לו להטהר כי אם על ידי הצדיק האמת, שיוודע להמשיך עליו חסד חנינם מהאוצר מתנת חנינם, שהצדיק מקבל משם, בעת שבטל מן התורה כנ"ל. וזהו בחינת התורה הנעלמת בכל הדברים שבעולם כנ"ל.

וזוהו בחינת סוד פרה אדומה, שכל מעשיה בחוץ, שהיה בחינת תורה הנעלמת שהיא מטהרת מטומאת מת הנ"ל.

ועל כן, פרה מטהרת טמאים ומטמאה טהורים. כי הצדיק כשמבטל עצמו מן התורה, שעל ידי זה מחיה כל הפשוטים וכל הרחוקים כנ"ל, ומטהר אותם מטומאתם הגדולה כנ"ל. אבל אצל הצדיק, הוא בחינת ביטול מן התורה ונקרא אצלו ירידה וטומאה קצת, לפי ערך גודל קדושתו בעת שדבוק בהתורה, וכמובן בדברי רבינו ז"ל במקום אחר (בלקוטי תניינא סימן ל"ח) בהמאמר המתחיל: לפעמים הצדיק נוסע וכו', שמה שהצדיק מוריד עצמו

לפעמים לעסוק עם העולם, הוא בחינת ירידה אצלו, לפי שעה. אך אחר כך חוזר ועולה למקומו, אבל להעולם הוא עושה טובה לעולם וכו'.

וזוהו בחינת פרה, שהוא בחינת ביטולה של תורה של הצדיק האמת, שהוא מטמא טהורים ומטהר טמאים. כי אצל הצדיק נחשב זה הביטול לבחינת טומאה קצת לפי שעה, ואחר כך מטהר עצמו מיד. כי הטומאה שהפרה מטמאה את העוסקים בה, הוא רק לפי שעה, עד הערב. אבל הוא מטהר את הטמאים בטומאה גדולה מאד, שהוא טומאת מת, שהוא טומאה חמורה, והוא מטהר אותם לעולם, על ידי בחינת פרה, שמעשיה בחוץ, שהוא בחינת ביטולה של תורה זהו קיומה וכו' כנ"ל.

חזקת

שיחות הר"ן

אות ע"ה

בענין התפילה, ספר רבינו ז"ל עמנו הרבה, והזהיר מאד להכריח את עצמו להתפלל בכוונה גדולה, דהיינו לקשר המחשבה אל הדבור בקשר אמיץ וחזק, שייטה אזנו היטב היטב, וישמע מה שהוא מדבר בתפילה. וזה עיקר תפילה בכוונה, ולא היה מצוה להתפלל עם כוונות ממש על פי כתבי האר"י ז"ל, אפילו לאותן האנשים שהיו לומדים כתבי האר"י על פי פקדתו.

ואמר, שעיקר שלמות התפילה הוא ברוך אתה ה' וכו' וכו', בפשוטו, וזה עיקר כוונת התפילה, שיכוון פרוש המלות וישמע היטב מה שהוא אומר.

לקוטי הלכות
הלכות מתנה. ד"ז

סיפור

כי באמת, כל התורה ומצוות קלים ונעימים לעשותם, כמו שכתוב: דרכיה דרכי נעים וכו', ומן הדין אין ראוי לקבל עליהם שכר, וכל השכר טוב שיתן הוא רק מתנת חנינם, כמו שכתוב: ולך ה' החסד כי אתה תשלם

לאיש כמעשהו; וכל המצוות הם רק בחינת הכנות, לקבל על ידם מתנת חנינם ממנו יתברך, שהוא השכר של אותה המצוה. כגון, למשל: על ידי שאנו לובשין ציצית, על ידי זה אנו מכינים עצמנו להתעטף באור הציצית ולזכות לחלוקא דרבנן וכו', וכן על ידי מצוות תפלין אנו מכינים עצמנו להתעטר בכתרי דמלכא (כתר המלך), שהם אורות התפלין בשרשם.

כי בודאי, על פי דין אין מגיע להאדם שכר נפלא ונורא כזה בשביל ציצית ותפלין, שהם קלים ונעימים לעשותם, וכל השכר שיקבל עבורם הוא רק מתנת חנינם; רק שהשם יתברך ברחמיו חמל עלינו, וצוה עלינו לעשות בזה העולם אלו המצוות הקדושות, כדי שיהיה לנו כלים וכח לקבל מתנת חנינם שלו, וכן בשארי המצוות. וכן כל המצוות לא תעשה, הזהיר אותנו שלא לעשות, כדי שלא נבוא מלכלכים, חס ושלום, להלולא דמלכא.

והוא כמו מלך, שמוזהיר ומודיע מקודם לאוהביו, שרוצה לתן להם מתנות יקרות וסגולות נוראות ונשגבות, לכל אחד ואחד בזמן פלוני, ומאהבתו ומחמלתו, הוא מודיעם תחילה, כדי שיכינו עצמם לזה, כדי שלא יבואו מלכלכים, חס ושלום, בטיט וצואה לסעודת המלך, שיהיה שם המלך וסיעתו, כי בודאי אי אפשר להם לקבל מתנותיו הקדושות כשהם מלכלכים, חס ושלום. גם צריכים להכין לעצמם מלבושים נאים ויקרים, וכמה מיני ריחות טובות, נרד וכרכם, קנה וקנמון וכו', וכמה מיני קשטים יפים ונאים, שיהיו ראויים לכנס בהם בהיכל המלך ובין גדוליו ושריו ועבדיו הקדושים והטהורים, ואז יוכלו לקבל מתנת ידו הטובה. ובחמלתו הגדולה, הכין להם מקודם כל הדברים והחפצים שצריכים לעשות ולתקן מהם מלבושים וכתרים כאלו, שיהיו ראויים לכנס בהם בהיכלא דמלכא, וכל מיני בשמים וריחות טובות שיתבשמו בהם מקדם. וצוה להם והזהיר להם, שבכל הזמן שנתן להם מקדם להכין עצמן לסעודה, שבכל הזמן הזה יעסקו לעשות ולתקן אלו המלבושים היקירים וכל אלו הכתרים הקדושים, ושלא להם שלוחיו הנאמנים ללמדם ולהודיעם איך לעשותם ולתקנם בפרטי פרטיות, כדי שיבואו לשם בלבושים וכתרים ותקונים הנהוגים שם, כדי שלא יתביישו בין כל הקרואים לשם.

© וביותר ויותר צוה להם והודיעם על ידי שלוחיו ממה להתרחק, והזהירים מאד מאד, שלא יטמאו ולא ילכלכו עצמן, חס ושלום, בכל הדברים המתעבים שם. ומרב חמלתו, הודיעם גם כן על ידי נאמניו במה ירחצו ויטהרו עצמן מלכלוכים אלו, אם ישלשו לפעמים ולא יהיו נזהרין מהם, חס ושלום, ותקן להם כמה וכמה מעינות קדושות וכמה עצות ותקונים לרחץ ולנקות עצמן מכל זה, עד שאפילו מי שהוא מלכלך מאד, ומטבל בשחת ומטבע ביוון מצולה ומלבש בבגדים צואים, חס ושלום, גם הוא יכול לנקות עצמו ולרחוץ ולטהר עצמו באלו המעיינות, הנובעים שמן אפרסמון וכל מיני ריחות נפלאים, שיש להם כח להפוך כל מיני ריחות רעים לריחות טובים ויקרים.

© והודיעם, שבכל הזמן שנתן להם, יש בידם לקח מכל החפצים והבשמים אשר הכין להם ולהתלבש ולהתקשט בהם כמו שירצו, ולטבל ולטהר עצמם בכל המעיינות הקדושות האלה שמטהרין ומנקין אותם מכל הלכלוכים, כדי שיוכלו לבוא נקיים וטהורים להיכל המלך, מקטרים מור ולבונה, מלבשים בלבושים קדושים ונקיים הנוהגים שם, מכתרים בכתרי דמלכא, ואז יוכלו לקבל כל האוצרות מתנת חינם, אשר הכין להם המלך, אשר עיין לא ראתה וכו', אשרי הזוכה להם. והנמשל מובן ממילא.

© נמצא, שכל המצוות ומעשים טובים, הכל מאתו יתברך, ממה שהכין לנו ברחמי המרבים, וכמו שכתוב: **כי ממך הכל ומיידך נתנו לך, וכתוב: מי הקדימני ואשלם, ואין ראוי לקבל עליהם שכר.** רק שברחמי רצה לזכות אותנו, לתן לנו אוצרי מתנת חינם כאלה, לפיכך הרבה לנו תורה ומצות, שהם כלם תקונים והכנות לקבל על ידם רב טוב הצפון, שהם אוצרי מתנת חינם שרוצה לתן לנו בחסדו וברחמי, וכנ"ל.

© ועל כן, אמרו רבותינו זכרונם לברכה: **אל תהיו כעבדים המשמשין את הרב על מנת לקבל פרס, אלא וכו' - היינו, כי בודאי נקבל רב טוב אשר עיין לא ראתה על ידי מעשינו הטובים, רק שאנו צריכים לידע האמת, שכפי שורת הדין, אין מגיע לנו פרס, מאחר שהכל מאתו, וכנ"ל; רק שכל עבודתנו הוא שלא על מנת לקבל פרס, רק שעל ידי עבודתנו ומעשינו הטובים יהיה לנו הכנה לקבל חסדו הגדול, שהם אוצרי מתנת חינם שיתן לנו, לכל אחד ואחד כפי מה שהכין את עצמו בזה העולם לסעודתא דמלכא וגדוליו ומידעיו, כמו שכתוב: **ולשרידים אשר ה' קרא וכו',** וכמו שפרש רש"י שם.**

וזהו: **העולם הזה דומה לפרוזדור והעולם הבא לטרקלין, התקן עצמך**

פרוזדור כדי שתכנס לטרקלין - היינו כנ"ל, שכל העבודה שבזה העולם הוא רק בבחינת הכנות כדי לכנס בהיכל המלך, בחינת התקן עצמך בפרוזדור כדי שתכנס לטרקלין, וכנ"ל. (לי"ה ה"י מתנה ד-י).

מספר א"ב הנחל ב' מכתב ק"ט

מכתב

להודיעך, בכל פעם, חדשות נוראות מהחסדים הנפלאים החדשים העצומים הנפלאים, שעשה ה' עמנו באחרית הימים האלה, בסוף הגלות האחרון המר הזה, על ידי הני' מ'ח' - הנחל נובע מקור חכמה - שהוא מבצר תקוותינו האחרון, עד שגם עכשיו, אחר כל מרירות הקלקולים הרבים שקלקלנו באחרית הימים האלה, בסוף הגלות, בעומק החושך האחרון הארוך והמר הזה... אך גם עתה עתה אחר כל הקלקולים הרבים שקלקלנו וריבוי מרירות הפגמים העצומים... אך גם עתה עתה, עיקר נחמתנו ותקוותנו

אחינו בית ישראל
העלון שלכם מפני
תורת הגאולה של אדמו"ר
רבי נחמן זצוק"ל מברסלב
העלון זקוק לעזרתכם. תרומות ניתן להפקיד על
חשבון בנק הדואר מס' 7-2255-89
או לשלוח אותן ל: ת.ד. 13271 ירושלים 91131
עלונים/ספרים: 051-962225, 050-948183
או 02-5829086
תכלו ללמוד...

הוא החסדים החדשים הנפלאים, שממשיך עלינו הצדיק הגדול שהם בחינת שכליות גבוהים מאד, שרשי התורה שהם למעלה מהתורה, הסתומים ונעלמים מאד בזה העולם, של הצדיק האמת.

אוצר היראה מהדורא בתרא, ל"ז

התחזקות

© רוב הנפילות של האדם, הוא מחמת שכבר נתעורר כמה פעמים להשם יתברך, ונפל מזה.
© ובאמת הוא להפך, כי הלוא מי שחטא כל ימיו ולא נתעורר בתשובה כלל, **אם ישוב לבסוף מוחלין לו, כמו** שאמרו רבותינו ז"ל; מכל שכן כשנתעורר כמה פעמים וחזר ונתרחק, וכן היה כמה פעמים, שבודאי יש לו תקוה, ובודאי בנקל לו יותר לשוב להשם יתברך באמת, **כי לית רעותא טבא דאתאביד** [אין רצון טוב שנאבד] (הלכות שבת, הלכה ז', אות ז').

לקוטי עצות גאולה וענוה, טו-טז

עצות

על ידי גדלות נופלים בתפיסה (לקוטי מוהר"ן כ"ב).
כשהדור אינם שומרים את פיהם, על ידי זה נכשלים, חס ושלום, כשרי

הדור בגאות. על כן צריכין אלו כשרי הדור להתבונן מאד בהגדלה וההדור והחשיבות שמגיע להם, לכל אחד לפי ערכו, מעט או הרבה, להתבונן ולהסתכל על עצמו, שלא ישל בגאות, שהיא גלות השכינה, חס ושלום (שם כ"י).

תפילה

לקוטי תפילות א' תפילה נ"ח (תשכב-תשכג)

© ותרחה עלינו, ותעזור לנו ברחמיך הרבים, ותשמרני שלא נהיה נכשלים בגאות חס ושלום, ונזכה להרגיש שפלותנו בכל האיברים תמיד ותשפיע עלינו מאתך חכמה דעה בינה והשכל, באופן שנוכל להפיק דרכי הענוה באמת, בלי שטויות ושקרים; עד שנזכה לענוה שלימה באמת לאמת.
© ותושיענו ברחמיך הרבים, ותשמור את פינו מלשון הרע ורכילות ומכל מיני דבורים פגומים, שלא יצא מתוך פינו שום דבור רע על שום בר ישראל שבעולם, ולא שום דבור פגום כלל.

© **אלקי, נצור לשוני מרע, ושפתי מדבר מרמה, ותהיה בעזרנו שלא יזיק לנו פגם הדבור והלשון הרע של בני העולם, שלא נהיה נלכדים בגאונם על ידי חטאת פיהם, חס ושלום, ומעתה תעזור לנו ולכל ישראל שנהיה נשמרים מפגם הדבור, ונזכה כלנו לקדש את פינו תמיד, בקדשה גדולה, ותשמרנו מגאות וגדלות, ותעלה את השכינה מגלותה אשר ירדה בגלות גדול, על ידי פגם הגאווה, הבא על ידי עוון לשון הרע, חס ושלום**

© רחם עלינו למען שמך, ועזרנו מעתה לתקן כל זה, ותשמרנו ותצילנו מעתה מעוון לשון הרע החמור מאד, ומכל מיני פגם הדבור, ונזכה לקדש את דבור פינו בכל מיני קדשות, ועל ידי זה נזכה לקבל הארת שבת קודש מפקחי הדור האמתיים בשלמות, ותציל אותנו מכל מיני גאות וגבהות וגסות הרוח, ותזכנו לענוה אמתית בשלמות, ונזכה לחיים אמתיים חיים דקדשה, ולרפואה שלימה בגוף ונפש, ולתשובה שלימה מאהבה, הנמשך מקדשת שבת קודש.

© ותשביענו מטובך, ותזכנו לטעום טעם קדשת שבת, המחיה את כל העולמות, כאמור **טועמיה חיים זכו**; ותשפיע עלינו חיים ארוכים, חיים טובים, חיים שיש בהם יראת שמים, חיים שנוזכה בהם לסור מרע לגמרי, ולשוב בתשובה שלימה באמת, ולעבוד אותך באמת ובלב שלם ובענוה אמתית, כל ימי חיינו, אנחנו וזרעינו, מעתה ועד עולם, עד שנזכה לחיים נצחיים, ליום שכלו שבת ומנוחה לחיי העולמים, אמן נצח סלה ועד.

לרופאה שלימה: **אביה לאה בת אסתר** לעילוי נשמת **מרדכי זכריה בן פנחס, ז"ל**